

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לח: לט. קי: א.]
 (ב) [לעיל לד: יומא ט: תמורה
 כב: ע' ידוש' יומא פ"ה ה"ז,
 (ג) [תמורה כב: ד] לעיל ה:
 [וש"נ] (ס) שו"ך לע"ב, (ז) שו"ך
 למחנ' דלעיל, (ח) [תעילה א.]

הנהגות דב"ח

(א) רש"י ד"ה למח הדבר דומה
למה לי למחא דילכחא:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

חוק מנחה. גור, פי' גומא היא
בקרוע צורה גת מתוקנת
לשריפת הפרה. (ערוך פי' גת)

שיטה מקובצת

הרובץ, ע"י חופי תמורה דף קכ:
(ד"ה סקנדן) רש"י א"ש
שנתק הקצת בו בימים אלו
הוא במיתתו וז"ל כללם כלם
שנתק להם סתמיה לטוב ק"ל
ז"ל סתמיה דין סתמיה
נח סתמיה כללם סתמיה
לטוב וז"ל לטוב ק"ל א"ל סתמיה
נחין להם סתמיה סתמיה
סתמיה סתמיה ק"ל ז"ל סתמיה

פרת חמאת פרק ארבעה עשר זבחים קיב.

עין משפט
גר מצוה

ג א מ"י פ"ד מהל' פסח"מ
 הלכה ג:
 ג ב מ"י שם הלכה טו:
 א ג מ"י פירק יט מהלכות
 מעשה"ק הלכה ז:
 ד מ"י פ"ח שם הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש והוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו:
ויקרא י"ד

מוסף רע"י

[illegible]

הודרן עלך השוחט והמעלה

פרת : המאת ששרפה ^א חוץ מגתה וכן
שעיר המשתלה שהקריב ^א בחוץ
פטור שנאמר ואל פתח אהל מועד לא
הביאו ^א כל שאין ראוי לכא אל פתח אהל
מועד אין חייבין עליו ^א הרובע והנרבע
והמוקצה והנעבד והמחיר ^א [והאתנן]
והכלאים והמריפה ויוצא דופן שהקריב
בחוץ פטור שנאמר לפני משכן ^א כל
שארין ראוי לכא לפני משכן ^א אין חייבין
עליו בעלי מומין בין בעלי מומין קבועין בין

ד ואמר לו ירעה ושחטו
אלא כדאמרינן בפ"ק (ולפי ד' ה')
הוא לחיובי אמונות שניה
מה לעולה כלל דהא נקבה
שניא. שהפריש שנים
הוא:

הדרך שלך השוחט והמעלה

פֶּרֶק תַּעֲסָה. חוֹן מִנְהַס. וּבִמְרָא [קריא] מִפְּרַשׁ הֵיכָל: גִּסְסִי. לֶשׁוֹן גַּח
כְּלוּמָר ^א מִקּוֹס עֲמוּק: שֶׁחֲסֵס חוֹן מִנְהַס גִּסְסִי: פְּטוּר.
וְכֵלָה אֲמִירֵין שׁוֹמֵט קִדְשֵׁים בְּחוֹן ^א שֶׁלָּה בְּמִקּוֹס מֵזֶה דִּרְחֵמָנָה פְּטוּרָה
וּמוֹחֵל פַּחַח אֶחָל מוֹעֵד וְגו' הִרְאִי לִפְחַח אֶחָל מוֹעֵד שְׁמוּבָה עֲלֵיו
לְהִיבִיאוֹ שֶׁם דִּרְפִּדִּקִּי קֵרֵב לַעֲנֹשׁ עַל שֶׁלָּה בְּחִיבָה שֶׁמֶ"כ בְּצוּרָה לְהִבִּיאוֹ
לְהַשְׁמִיעַ קִרְבִּי: לֶשׁוֹן רֵאשִׁי. לֶשׁוֹן שֶׁלָּה עֲלֵיו מִיֹּד [לְכָל]. וּבִמְרָא
[קריא] פִּירִיךְ הָא שְׂעִיר הַמִּשְׁחָלָה עֲמִיד לֵבָא לְהַגְבִּיר וּלְהַחֲדוּת: שְׁנֵאמַר
לְכֹנֵי מִשְׁכָּן. לְהַקְרִיב קִרְבָּן לְפָנֵי מִשְׁכָּן אֲעִיִּם שְׂבָשָׁר לֵבָא הוֹאִיל
וְחֹזֵקוֹ כֶּסֶף לִקְרֹב. וּבִמְרָא [שֶׁן] פִּירִיךְ הֵי נִמִּי מִיֹּשִׁיב לִי מוֹחֵל פַּחַח אֶחָל
מוֹעֵד: ^א עוֹבֵר בָּלֵם. הוֹאִיל וְרֵאשִׁי לֵבָא לְאֶחָר וְזֶן כְּדַקְתִּי כִּסְפָא
שִׁיבָה

אלה בפנים וחור ונתן בחוץ שירים יגדלו. אע"ג דלית לאקומא ג' מתנות שנחטטת להמריקן ב' צ"ס (ועל דף לח) דלענין חוץ הוי כחיתולת לא משמע ליה אלא בשירים דומיא דקפוא דשי וקומא אחד בפנים ואחד בחוץ שלא היה עובא כחורו דחוי אל"כ נתן

בשרה מן הפעילה. דוריקת דס
מוציאה בשר קדש קדשים מן המעלה
כן הוא פועל אצל בשר חבירה מן
המעלה ופי' בקטנתם משום טעם
שפירו צעלה דק"ל טעמות המעות
לא הכין ולא מועילן וקשה לפרשו
דבסוף פרק קמא דמעילה (דף י:)
מן אמר רבי עקיבא והרי מפרש
טעמו ואכדה והפריש אחרת תחמיה
ואחר כך נתמלאת ההלכות הרי
שניה עומדים לא כשם שדמה פועל
אם בשרה כך פועל אצל בשר
חבירה ואמרין בגמרא ^א אמר רבי
אלעזר לא אמר רבי עקיבא אלא
שטעט שניה בבת אחת ראה מזה
זורק ראה מזה זורק אבל בזה אמר
זה לא ולי' חשיב כמעלות המעות
אילו בזה אמר זה מני אלף ודלי'
כיון דנשטעט קודם זורקת דמה לא
חבירה שדלי' להפסיד לא הויא
טעם המעה והיינו טעם דש
חילוק בין בת אחת לא בזה אמר זה
דבבת אחת חשיב חבירה כמד גופא
ולכן פועל את בשר חבירה וכן
מוכחם הסוגיא: הא מני רבי היא

הודרן עלך השוחט והמעלה

דף כג.) להכל מוריס במתכנן
שאינו אכזרי לאכזרי ממה ממה
כענין בכל ענין להשיג ממה מרי
ואיכא למאן למאן להס דכנא
לימאן פליגי ויהא דמאן מדעו
אחא מכן ויקריב השגה ממה
לכולי עמא דמתכין לדחוסה ויהא
דמאן מוריס רבי דמתכנן [א] אכזרי
דשגה אכזרי רועה ויהא מיי
כענין שגה אכזרי דכנא
במאן וקשה קאמ מאי רבי היא רבנן
נמי לא פליגי בסבי: והבי קאמ
שעמא דאכזרי אכא מפרשי שתי
השגות לאחריית כ"ו. משמע היכא

וְקָמָה אֲבֵרָה הִיוּ אֲבֵרָה דְּרֻקָא וְיִמְיָה דְּבִרְסָן פ"ק דְּמַעֲשֵׂה (דף א')
וְנִיחָא אֲחֵר רַבִּי שְׁמֵעוֹן כְּשֶׁהֲלַכְתִּי לְכַסֵּר (בגל) [פִּלְטִין כ'] עַד
אֲמַר לִי בְּנִי אֲחֵהָ אֲמַר עַן הִכֵּר מַפְרִישׁ חֲטָאֹת אֲבֵרָה וְהַפְרִישׁ
מִדֵּוָּת חֲטָאִין כִּי וְלֹרֶשׁ עַל מַחֲלֵק דְּרוּעָה לֹרֶשׁ שְׁמֵעוֹן
וְעַל כֵּן לֵבָל כְּדִלְכָּאוּ בְּפִרְקֵי מִי שְׂרִיב טַמֵּא (פסחים דף א') וְבַתְּמוּרָה
וְנִדָּה (כ) וְלֵד חֲטָאֹת (פסחין דף י') וְיִזְלֵל בְּדַמְעֵילָה אִינוּ יוֹרֵד לְחִידוֹשׁ זֶה
וְלֵבָל לְאִשְׁתֻּעִין דְּרֻקָּיָה מוֹעֵלֵת יוֹלָא וְחַד מִיְיָרִיָּה נֶקֶט אֲבָל מִמֵּי
וְהִכָּה לְחִידוֹשׁ מִנִּיחָא דָּלִין וְזֶה דְּמִיּוֹן כ"ב וְלֵבָל נֶקֶטָה אִינוּ לְאִשְׁתֻּעִין
וְלֵבָל בְּרִיא (כ) חֲלָה מִיְיָרִיָּה מַעֲרֻקָּה עוֹלָה הִיא וְאִפְלִיגוּ לְמַד"ב
וְקִיבֵרָה חֲסִירוֹן עֲקִירָה לֹא שְׂמִיָּה עֲקִירָה בְּהֵא' עוֹמֵד לִיעֲקֹר וְלֹא
יִמִּי לֵבָל דְּלִדְמִיָּין בְּפ' בְּתַלְתָּא [וְקָמָן דף קד:] אִי אִכֵּר לְשׁוֹן לִיְחִיד הַבּוֹלֵל
וְכֹאֵי שָׁלָל לְשׁוֹן מְחֻסָּר עֲקִירָה דִּהֲסֵא אִינוּ עוֹמֵד לִיעֲקֹר:
בְּשַׁעֲרֵי וְאִשְׁתִּי לִרְשִׁי חֲטָאֹת זָכַר אֲבִרָא מַסָּה הָא' אֲמַר'
בְּפִרְקָא קַמְלָא הַרְבִּיתִּים (דף י') וְכִיפִי שְׂרִיב דְּלִדְמִיָּה
דף קד ע"ו: דְּמַסָּה חֲטָאֹת בְּחַד מָקוֹם גְּמִירָה לְהוּ וְלֹא מַסָּחֶתָּ וְלֵד
טַמֵּא חֲטָאֹת (כ) וְגַבִּי דְּמִיָּה דֵּלָא כִּרְשָׁא וְכִיפִי דְּלִדְמִיָּין בְּפ' וְלֵד
טַמֵּא (סע דף כב) וְגַבִּי שְׁעִירֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים וְהִסְתִּי יִרְעָה לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן
וְרִיבְיָה (כ) בְּיִחִיד [כ] מַתָּה לֵבָל לְזָכַר כִּיֻּלָּא חָלָו אֵלָּא בְּנִגְזָה:

הדרו עלר השוחט והמעלה

פרת חמאת ששחמה חוץ מנתה. כיוצא ספרים גרסין ששרפה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) חנן שרפה חוץ לגמה פסולה והוא הדין בשמיטה דאין חוץ לא בשמיטה ולא בהעלאה כדמוכח בגמרא ועיקר גמ' ניתקן לשרפה שהוא כעין גומא כדפי'ש בערוך ושורפיו אותה שם ואוספיו אפרה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones